Posamezna številka 80 vin. Pavšalni franko v državi SHS.

Izhaja
vsak četrtek (po potrebi tudi večkrat) z datumom prihodnjega dneva.

Dopisi naj se frankirajo in pošiljajo uredništvu lista »Mir«, Velikovec, Koroško.

Rokopisi naj se samo po eni strani lista napišejo, druga stran naj bo prazna.
Rokopisi se ne vračajo.
Dopisom je treba za odgovor priložiti poštno znamko.

Nefrankirani dopisi se ne sprejmejo.

MIR

Glasilo koroških Slovencev.

Velja
za celo leto . . . . K 20·—
» pol leta . . . . » 11·—
» četrt » . . . . » 6·—
» 1 mesec . . . . » 2·—
za inozemstvo primeroma več.
Naročnina se plačuje **vnaprej.**

Za oglasila se plačuje po 50 v, med besedilom po 1 K za 1 cm² vsakokrat, minimum 24 cm². — Za poslano se plačuje po 80 v, za parte, zahvale in izjave po 1 K za 1 cm². — Za male oglase se plačuje po 30 v za besedo; debelo tiskano 60 v vsakokrat; minimum 5 K.
Za izvestilo pri upravništvu 3 K posebej.
Vprašanjem je za odgovor priložiti znamko.

Denar naj se pošilja na naslov: Upravništvo lista »Mir«, Prevalje, Koroško.

Leto XXXIX. Prevalje, 25. septembra 1920. Št. 57

Rojaki Korošci!

Samo še dva tedna nas delita od odločitve. Mi se veselimo, ker vemo, da zmagamo, Nemce je pa strah, ker slišijo peti pogrebni zvonček svojega ošabnega nasilja. V zadnji uri kličejo zato še

vraga na pomoč

in snujejo hudobne nakane, kako bi oni sami ali s pomočjo nekoga tretjega

plebiscit razbili.

V tem vidijo svojo edino rešitev, ki bi jim znala rešiti morda še kakšen košček naše zemlje ali pa prenesti odločitev o naši usodi v roke pariških, londonskih in italijanskih mogotcev, ki ne poznajo našega ljudstva in naših razmer.

Prestali smo mnogo hujše čase, prebijemo tudi še poslednje izkušnje. In prestali jo bodemo, ako ohranimo

trezno resnost pri vsaki priliki.

Naj rogovilijo nemškutarji, da bode slišala luna in zvezde, naj nas obsipljejo s cukrom kakor s snegom in naj izzivajo, kolikor to prenese njih žolč,

mi ohranimo hladno kri

do poslednjega trenutka. Kaj to, ako posega ta ali ona distriktna komisija preveč v pravice naše uprave, ako zagreši sem ali tam kakšen neroden pregrešek in ako božajo Italijani Nemce, kakor zgubljene sirote.

Vse to na našem uspehu nič ne spremeni.

Na nas samih je, da onemogočimo našim odkritim in zahrbtnim nasprotnikom njih neprijazne naklepe. Prvi pogoj je zato, da ohranimo

samozavesten, dostojanstven mir

in naj pride kar hoče. **Najslabše usluge bi napravil domovini, kdor se da, če tudi izzvan, zapeljati k nepremišljenim korakom.** Hvala Bogu, naše ljudstvo je vzdrževalo doslej kljub nemškemu terorju in izzivanjem vzoren red in mir. Gre za to, da tudi v poslednjih in najbolj kritičnih dneh ne damo nikomur povoda, da

razbijejo Nemci plebiscit

ali ga do Bog ve kedaj oddaljijo. Trpeli smo tisoč let, pretrpimo še dva tedna, da bodo 10. oktobra z vso sigurnostjo

naše bele glasovnice,

ti beli golobčki naše vstajajoče svobode, enkrat za vselej izbrisale sledove naše sužnjosti.

Slovenska zmaga pri občinskih volitvah v Zilski dolini.

Nemci bobnajo in kričijo po vsem svetu, da so na Koroškem vsi Slovenci „deutschgesinnt". „Neue Freie Presse" jih imenuje v zadnjem času kratkomalo „nemške Slovence". Da bi pokazali voljo ljudstva za „ungeteiltes Kärnten", so po vseh krajih prirejali shode. Tako je tudi šmohorski glavar Merlin si hotel po ceni pridobiti slavo „Treukärntnerja" ter je sklical v Kotiče (Kötschach) shod vseh županov Zilske doline, da slovesno manifestirajo za nedeljeno, to je za nemško Koroško. In šla je v svet novica, da je prebivalstvo cele Zilske doline nemško. Kratko na to pa so se vršile občinske volitve, in pri teh se je pa pokazal čisto drugi duh in drugačna volja ljudstva. V slovenskem delu Zilske doline so zmagali Slovenci. V Zilski Bistrici so dobili Slovenci večino. Občino Straje vas, ki je bila vedno nemčurska trdnjava, so si popolnoma osvojili slovenski kmetje. Istotako so v rokah slovenskih kmetov občine: Brdo (bila devet let v nemčurskih rokah), Št. Štefan in pa Št. Pavel. V Čačah so zmagali socialdemokratje s pomočjo slovenskih glasov; tam sta zletela iz občinskega odbora prej vsemogočna bivša poslanca Mihor in Fišer. Tudi Podklošter vladajo zdaj socialdemokraški občinski očetje.

Ko je nemška vlada na Koroškem spoznala, kakšno mnenje vlada med slovenskimi kmeti, da se z volilnim listkom v rokah upirajo nemški vladi, so se prestrašili, da bi take volitve odprle še zadnjim nemčurjem v coni A oči in bi ne hoteli glasovati za nemškonacionalno „Kärnten den Kärntnern". Zato so v obmejnih občinah zadnji trenutek volitve — prepovedali. Tako so izostale volitve v občinah Brnca, Bekštajn, Vernberg in Lipa — ki bi si bile vse sijajno slovensko zmago priborile. A ker mejijo na cono A, so se nemški „Landesverweserji" zbrali, da ne bi zvedeli take slovenske zmage glasovalci v coni A in tako spoznali resnico, so pa kratkomalo brez vsakega povoda volitve odložili na poznejši čas.

Česar Slovenci v desetletnem boju niso mogli doseči, to so dosegli Nemci v poldrugem letu svojega neomejenega vladanja, da so namreč odprli Zilskim kmetom oči. Zdaj so se otresli nadvlade nemške in nemčurske gospode in sami sebe hočejo vladati ter se vzdržati gospodarsko tako dolgo, da Nemška Avstrija razpade. Razpadla pa bo gotovo, ker ta država živeti nikakor ne more, kakor trdijo njeni lastni državniki in poslanci.

V coni A pa vabijo slovenske kmete, da bi glasovali za Nemško Avstrijo, češ, kako se bo tam kmetom gospodarsko dobro godilo — v tistih delih Koroškega pa, ki so že pripadli Nemški Avstriji, se krha nemško gospodstvo, slovenski kmet se osvoboduje, da bi se morda vendar še rešil pretečega pogina.

Kmetje — Vaši tovariši na Zili Vam kažejo, kako naj glasujete, če hočete ostati gospodarji na svojih gruntih. Proč z nadvlado nemških grofov in politikov! Kmet bodi sam svoj!

Nemško protiversko divjanje.

Nemci so podkupili razne ženske, ki hodijo k vernim Slovencem ter jim pravijo: „Če boste glasovali za Jugoslavijo, še k spovedi ne boste mogli več iti, ker pridejo potem srbski duhovniki, ki so druge vere." Sam satan ne more iznajti grše laži kakor je ta. V Jugoslaviji bodo ostali vsi slovenski duhovniki — če pa bi zmagala Nemška Avstrija, ne bo več slovenskega duhovnika med slovenskim ljudstvom na Koroškem. To je resnica. Ko so se v Celovcu posvetovali zastopniki vseh treh nemških strank o tem, kaj

Podlistek.

Kresnice.

Spisal M. Planinšek.

Na poti iz Črne v Bistro je staro kopišče, kjer so pred leti žgali grofovi oglarji oglje. Zaraščeno je že večinoma s travo. Krog in krog pa obsenčeno z grmovjem in v ozadju s smrekami. Spredaj se vije cesta; pod cesto voda Bistra. Na oni strani pa gre zopet navkreber. Gozd zopet pokriva zemljo. Vsa ta okolica vzbuja nekak poseben mir in daje novo svežost in prijetnost. Za izprehode je to kot ustvarjen kot zemlje.

Ob kopišču stoji še stara ogljarska koča. Zbita je iz smrekovih hlodov; pokrita z deskami. To je bivališče črnskih ciganov. Ko bi bilo stanovanje bolj udobno, zavidal bi jih za ta raj skoraj vsakdo. Mir imajo in prost in čist zrak in zelenje. Tukaj lahko sanjajo svoje tisočletne sanje.

Pred kakimi stoindvajset leti ste prišli v Bistro k Hlipovcu dve dekleti v službo. Tanki, visoki postavi, kot oglje črni lasje, črne žareče oči, temnorujav obraz, rdeče ustni in kot slonovina beli zobje. Taka niso slovenska dekleta. Bili sta pridni in pošteni. Beseda jima je tekla in nekaj očarujočega je bilo v njunem glasu.

Kmalu se je raznesla vest o njuni preteklosti, da sta ciganici, potomki onih večnih romarjev brez domovine. Na noben kraj niso navezani, na nobenega gospodarja. Čisto prosti med sužnji in hlapci. Kako so jih zavidali kmečki fantje, katere so lovili k vojakom, ciganom pa ni bilo treba v ta jarem. Ni čuda, da se je mlinarski sin Andrej zaljubil v Ančko Tulovo, jo vzel za ženo in šel rajši s cigani kot vojake služiti. Prost je bil. Tako bi bil pa dolgo let vojak, potem pa hlapec. Od te dobe imajo cigani v Črni svojo domovinsko pravico. In Črnjani jih imajo baje radi. Izvrstni godci so. Glede osebne poštenosti pa tudi niso nič slabši kot drugi ljudje.

Bil je lep kresen večer. Pred svojo kočo so sedeli cigani, nekateri tudi ležali. Pri stari Maruši je slonela desetletna Munka. „Mama! Zakaj pa letajo tako nocoj svetle iskrice po zraku?"

„To niso iskrice, ampak kresnice."

„Mama! Kaj pa je to kresnice?"

„Veš Munka, dragica moja, to je nekaj, kar ti najbrž še ne razumeš. Bilo je pred tisočletji, ko je naš rod živel še v Egiptu, daleč od tukaj proč v Afriki. Če greš tukaj iz Črne naprej, prideš na Štajersko, od tam prideš na Hrvatsko, od tam v Srbijo in od tam na Turško k morju. Prepelješ se čez morje in si v Egiptu. Tam so bili nekdaj naši predniki. Glej, zato imaš tako črne lase, tako črne oči, tako rujav obraz, kot bi bila hčerka egiptovskega kralja. Glej, to stori solnce. Malo bolj naprej še v Afriko so živeli že čisto črni ljudje. Tam smo imeli mi nekdaj zemljo in lepe hiše in svojega kralja in smo bili srečni. Prišli so tuji ljudje in so nam vzeli zemljo. Služiti jim nismo marali in smo zbežali daleč proč v tuje kraje. Miško je bil tedaj naš vodja. Tam ob Babilonskih vodah smo se ustav srce nas je bolelo in dolg čas nam je b mraz nas je preletaval. Miško je ubiral strune svojih gosli in te so tako žalostno donele, da so se vsi jokali in z zemljo zakrili svoje obraze. Dalje kot je ubiral strune, žalostnejši je bil njih glas, glasnejše je bilo ihtenje ostalih. Nihče ni govoril in vsak je vedel, zakaj se joče. Domovina je bila izgubljena, oni so pa postali ubogi begunci. Tudi Miškotu so se vlile solze in obraz je postal divji in vstal je, vrgel gosli ob kamen, da so se na drobne kosce razletele. Začel je ihteti in vpiti in se viti in si trgati obleko s prsi in se krempiti in begati sem in tje. Glas njegov je bil kakor bivolov, ki ga zadene pušica. In bežal je od ostalih in bežal in si trgal prsi in si jih raztrgal do srca in grabil srce in ga iztrgal iz svojih prsi in ga krčevito držal v svojih rokah in ga stiskal in izžemal, da je v curkih tekla kri po njegovih rokah. Bilo je videti kakor moje roke, kadar maline mučkam ali kakor Osojnikove, kadar satovje tlači v kepe in se mu pri vseh prstih po vsej roki preteka med. In tako vroče je bilo njegovo srce in tako vroča njegova kri, da so kapljice začele goreti in se svetiti in lesketati. Niso padale na tla, ampak so begale krog njega kot čebele kadar rojijo in so se iskrile in svetile. Miško pa je vpil in stiskaval svoje srce in ga tlačil, dokler ni pritekla zadnja kapljica krvi iz njega. Potem pa je omahnil v travo in našli so mrtvega in zraven njega njegovo srce brez krvi. Krog njega pa so se iskrile kaplje njegove krvi in tem pravijo ljudje kresnice."

go-

Ljubljana

naj storé, če pri glasovanju zmagajo, so bili le v eni točki vsi edini: Slovenski duhovnik ne sme nobeden več ostati na Koroškem. Za ta predlog so glasovali tudi vsi navzoči nemški duhovniki!

Da bi Nemci duhovnike res izgnali, nam kažejo že zdaj v coni B in v Zilski dolini, kjer oni vladajo. Iz 16 slovenskih župnij so izginili stalni dušni pastirji, katere so Nemci pregnali. In le v 4 fare so dali slovenščine zmožne provizorje, namreč v Podklošter, Brnco, Skočidol in Timenico. V šestih slovenskih farah so nemški duhovniki: Šmohor, Gorje, Marija na Zili, Perava, Breza, Gospa Sveta. Šest župnij pa je brez duhovnika in sicer: Brdo, Borlje, Blače, Štebenj pri Bekštanju, Lipa in Št. Lipš pri Rajneku.

Nemški agitatorji pa hodijo okoli in pravijo našim ljudem, ki se bojijo, da bi v N. Avstriji bili brez duhovnikov kakor lansko leto med vlado folksverovcev: „Duhovniki ostanejo; brez duhovnikov ja ne more biti.“ Ko pa pride k nemčurju, tam pa trdi: „Die Pfaffen müssen zuerst aussi.“ (Duhovniki morajo prvi proč!) Tako po satansko obračajo svoje laži. Resnica pa je: **Nemška Avstrija je največja nevarnost za našo vero!** Zato tudi noben veren Slovenec, nobena verna Slovenka ne bo glasovala zeleno, ampak vsi bomo izbrali **bele listke!**

Šumi in njegovi priganjači obljubujejo.

Kaj pa? Da ne bo več rekvizicije živine in žita, če glasujemo za Nemško Avstrijo. Smejati so moramo, ko to beremo. Sedaj lahko izhajate brez rekvizicije, ko kupujete našo živino, našo žito, naš oves, našo mast — potem pa se bodo zlata vrata v Jugoslavijo zaklenila — in spet boste rekvirirali, da bodo vaši kmetje škripali z zobmi, spet bo pela rekvizicijska šiba nad ubogim kmetskim ljudstvom. Brez tega v Avstriji ne morete izhajati. Tako je in tako bo ostalo pri vas v Avstriji še dolgo, dolgo. Amerikanci so vam posodili za živila zopet 20 milijonov dolarjev, vidite, kako živite od tuje dobrote. Lažnjivci, ki se odevate v lepe plašče, pod katerimi imate skrite gajžle za naše ljudstvo.

10. oktobra pa vam bomo mi vzeli tiste gajžle in vas bomo z belimi listki napodili tja, kamor spadate.

Kupiti hočejo cono A!

Petrolej, cuker, usnje, razno blago, kmetske potrebščine, sode, vile in drugo gospodarsko orodje, vse sedaj raztresajo ali pa prodajajo po nizkih cenah celovški Nemci A-conarjem, ki naj obljubijo in podpišejo, da bodo za Nemško Avstrijo glasovali. Med tem, ko v Avstriji stradajo in so morali znižati tedensko porcijo moke na $^1/_4$ kg za osebo, ko n. pr. v Gradcu še za mesec maj niso dobili cukra, ko na Dunaju umirajo otroci od gladu, trosijo v A coni tudi živila, češ, vidite, koliko imamo, še boljše se vam bo godilo kakor v Jugoslaviji. Veseli so nemški ženitovanjski tedni, ko nas snubijo in vabijo, naj si izvolimo Nemško Avstrijo za nevesto, a dolge in temne bi bile nemške zakonske kvatre.

Veseli nas, ko slišimo, da značajno ljudstvo odklanja nemške darove. To je tista naša slovenska kmečka poštenost, ki je že stoletja bila boj proti nemški nepoštenosti in proti nemškemu podkupovanju. Čast vsem takim možem in ženam, fantom in dekletom!

Da morejo Nemci razne stvari po nižjih cenah prodajati, za to skrbi nemški propagandni fond, ki krije diferenco med nakupno in prodajno ceno. Blago, ki ga trosijo sedaj po coni A, je Judeževo blago.

In kdo prodaja in razdaja to propagandno blago? Tisti ljudje, ki bi radi imeli, da bi jim Slovenci še za naprej hlapčevali, ki bi radi, da bi samo za nje delali, da bi oni lahko brezskrbno živeli. Sedaj nas vabijo s cukrom, potem nam bi ponujali pelin. To so tiste žalostne nemške in nemškutarske kramarske duše, ki hočejo našo pogubo.

Zato bomo pa odbili tudi ta nemški in nemškutarski napad. Glasovanje je tajno, izvolili bomo čisto vest, vzeli bomo bel listek, na katerem je zapisano Jugoslavija, in ga bomo oddali na dan glasovanja. Zelen listek bomo pa raztrgali.

Nočemo služiti nemškim in nemškutarskim kramarjem, nočemo služiti Nemcem, postati hočemo prosti gospodarji na naši ljubi koroški zemlji.

„Munka, dragica moja, tega ti ne razumeš. Kdor je v prostosti rojen, rajši umrje kot da bi bil suženj. Tisočkrat rajši tavam po svetu kot begunka, kot da bi služila. Če tudi nimam doma, ne zemlje svoje, sem vendar prosta.“

„Mama! Ko smo zadnjič bili v Grabštanju, so pa tam Slovenci rekli, da hočejo pod Nemcem biti. Ti pa hočejo služiti?“

„Veš, Munka, Nemci so pa čisto drugače napravili. Niso kar tako naenkrat vzeli Slovencem prostost, ampak so jo njim tako po malem kratili celih tisoč let. Mnogi so se tujega jarma že tako privadili, da jim brez njega ni obstati. Postal jim je sladek. Kdor pa je enkrat sam skusil prostost, ne more več živeti brez nje.“

„Ali bo le še takih več, ki si žele prostosti?“

„Gotovo jih bo! Ko so videli prostost bratov na jugu, se jim je ista priljubila. Od kraja je marsikateri še ni znal rabiti in je mislil, da je prost le tam, kjer biva tudi suženjstvo drugih. Hotel je zasužnjiti svoje gospodarje. Prava prostost pa je le tam, kjer so vsi enaki, vsi prosti, vsi srečni in mirni.“

Luna je pogledala na zemljo in umivala svoj obraz v valovih Bistre.

Dr. Val. Rožič:

Republika Nemška Avstrija je „Steuerstaat“, je država dolgov!

Ko bodo Nemci, nemškutarji in tudi nekateri našinci-Slovenci brali zgoraj napisane naslovne besede, da je avstrijska republika država dolgov, tedaj bodo lopnili vsi z loparjem po meni in rekli: dajmo ga, glej ga, kako zopet laže, saj vendar vidimo in občutimo, da ima avstrijska republika dosti denarja — in — in — blaga, saj kupuje glasove za Nemško Avstrijo in daje in ponuja za en sam glas kar po 10.000 K in še več! Ako bi bila država dolgov, ne bi mogli koroški Nemci tako po baronsko in razsipno glasov kupovati. Toda le počasi, prijatelj in sovražnik! Vem, da imajo koroški Nemci sedaj dosti suhega papirnatega denarja, toda samo sedaj, preje ga ni bilo in ga pozneje tudi ne bo in ta „Abstimmungsgeld“ prihaja samo iz nemške Judež-Mihelnove mošnje raznih bank, Südmarke, baronov in veleposestnikov, ki se bojijo za svoje gozdove, graščine in posestva na Slovenjem Koroškem. Cela Nemčija in Avstrija sta zbrali od magnatov, bogatašev, judov te judeževe marke in krone skupaj in sam veliki nemški erckanclar Mihel je prišel delit te judeževe papirne srebrnike, da bi na ta način črez trupla koroških Slovencev in slovenske zemlje prizidal en del nemškega mostu do jadranskega morja — do Trsta!

Toda jaz kljub temu trdim, čeprav imajo Nemci nekaj milijonov frišno natiskanih bankovcev za podkupovanje plebiscitnih glasov, da je Nemška Avstrija „ein Steuerstaat“ — država dolgov in bo tudi ostala na veke država dolgov, dokler bo životarila. To bom tudi v kratkem dokazal prijateljem in vsem sovražnikom-nemčurjem!

Veste, dragi bralci, kdo to trdi in piše in pridiga, da je Avstrija država dolgov? Nemci sami to trdijo in pišejo. — Nemški učenjak dr. Paul Grünwald sam to trdi in piše in dokazuje v svojem spisu „Das Finanzsystem Deutsch-Österreichs“ na strani 55: „Im ganzen kann man sagen, daß Deutsch-Österreich ebenso wie das alte Österreich ein Steuerstaat ist.“ V splošnem se **mora** reči, da je Nemška Avstrija ravno tako kakor je bila stara Avstrija — država dolgov!

Avstrijski nemški učenjak, jurist dr. Paul Grünwald resno in stvarno dokazuje v svoji prej imenovani knjigi to svojo trditev takole (glej str. 47—72, kdor se hoče sam prepričati, če meni ne verjame): „Vsi letni dohodki Nemške Avstrije so veliko premajhni, da bi se pokrili vsi letni stroški!

Pasivni, — to je, niti stroške svoje režije ne pokrijejo, so:

1. Vsi državni obrati (Betriebe), vse državne in privatne železnice, ki so že v vojski z izgubo delovale in zdaj pa imajo še večjo izgubo, kljub temu, da so vozne tarife (cene) visoko zvišali. (Schon im Kriege und mehr noch seit dem Zusammenbruche arbeiten sie mit großen Verlusten trotz großen Tariferhöhungen. — Auch im Frieden haben sie keine wesentlichen Überschüsse geliefert.) Torej ne pred vojsko, ne med vojsko in ne po vojski, nikdar se niso avstrijske železnice rentirale. V proračun so sicer dejali dohodke, toda le na videz, v resnici jih pa ni!

Poglejmo torej še nadalje čisto na kratko dejstva, da je Avstrija res en „Steuerstaat“ — prava republika dolgov!

Zakaj so železnice pasivne? Prvič zato, ker je osebni in blagovni promet premajhen. Drugič, ker je Avstrija skoro samo gorat svet, skoro same planine — alpe in se mora v teh planinah — gorah veliko več plačevati za popravo in oskrbo železniškega tira (sneg, povodnji, hudourniki, plazovi, napetost sveta, vedne nesreče), kakor pa države, ki so bolj na ravnem ležeče. Potem je Avstrija mnogo železnic zidala (delala) samo iz vojaških, strategičnih ozirov. Vse te so pasivne, se ne rentirajo. Skoro vsaka druga železnica v Avstriji je strategična — vojaška.

Ravno tako pasivne kakor državne so tudi vse deželne železnice! — Dokaz za to so prazni vagoni, če se peljete po Zgornjem Štajerskem ali Salcburškem!

2. Direktni davki sami so pasivni, so premajhni, ker je dežela revna, gorata, kamenita, ima samo pust, nerodoviten svet in se ne sme in se ne more visoko obdačiti.

3. Dohodninski davek je premajhen, ker poljedelstvo hira — industrija pa umira! Zato ne bo več kapitalistov, ki bi jih mogli visoko obdačiti. — Akcijske (delniške) družbe so postale že pasivne, ker nimajo ne kapitala, ne surovin, da bi delovale v fabrikah!

Da je Nemška Avstrija res republika dolgov, mislim, se že samo iz teh primerov vidi. Toda nismo še pri kraju! Kaj še! Šele v začetku dolgov smo. Zato si bomo pa prihodnjič še bolj natanko ogledali republiko dolgov! (Dalje sledi.)

Načrt kneza H. Orsini-Rosenberga.

Objavljen je bil med vojsko v „Kärntner Tagblattu“. Njega smisel je: Nemci ne morejo živeti brez prostega dostopa do Jadranskega morja. Za njih gospodarski razvoj je nujno potreben nemški most od Hamburga do Trsta. Dokler pa bodo Slovani bivali ob Jadranu, na Goriškem, na Gorenjskem, na Koroškem, tako dolgo je vedno ta most v nevarnosti. Zato proč z njimi. Ponemčevanje pa gre prepočasi. Treba jih bo s silo spraviti z njih zemlje. Torej slovensko Koroško, Gorenjsko, Goriško, Trst Nemcem. Tedaj še klic Koroška Koroščem ni bil moderen.

V baltiških provincah ruske države biva še veliko Nemcev, ki bodo s časoma zgubili svoj nemški značaj in se porusili. Te je na vsak način rešiti pred narodno smrtjo. V ruski državi tega ni mogoče doseči, ker so v premajhnem številu. Treba jih je torej preseliti. V poštev prideta edinole Srbija — Srbe, je mislil, so že pobili vse — in ozemlje, ki veže Jadran z nemškim ozemljem. Ker pa koroški nemčurji niso Nemci, posebno še, ker se prav rado zgodi, da so otroci nemčurskih starišev že zavedni Slovenci, se na ta element in zanesti; torej ga je treba tudi odstraniti. Vprašanje je celo, če bi se katoliški Nemci razumeli s protestantskimi priseljenci; zato je treba te tudi odstraniti. „Landsmannschaft“ bi prosili, da prinese članek Rosenbergov in nam pove, kako se strinja to s „Koroška Koroščem“. V nemško Koroško nemške gališke jude, kot se sedaj dogaja, v jugoslovansko Koroško pa ruske Nemce. Sedaj bi bilo Nemcem najljubše, da bi se mi preselili v Macedonijo in cono A njim prepustili. Več kot verjetno je, da bi v slučaju nemške zmage tako dolgo hujskali proti koroškim Slovencem, da bi se jih znebili, pa tudi nemčurjev bi ne trpeli dolgo med seboj. Kakor hitro bi se Nemcu dopadla kaka nemčurjeva kmetija, bi takoj začel hujskati: „ist ja auch a Windischer, fort mit ihm“. Tedaj bi še-le nemčurji spoznali, da so za sol in cuker in podplate in smrdljivec domovino prodali. Ali bi jih v Macedonijo tedaj sprejeli, je druga reč.

Anton Urbanc:

Oddaja premoženja v Nemški Avstriji.

Pisal sem v eni zadnjih številk „Mira“, da je zakon o oddaji premoženja bil 21. julija 1920 sklenjen.

Danes hočem pisati na kratko, kako se bo premoženje oddajalo in kar je glavno, koliko.

Kako se bo premoženje oddajalo?

Premoženje se bo v večini oddalo v denarju in kdor nima denarja, bo moral najeti posojilo, katero bo desetletja tlačilo njegovo posestvo. Komaj se je kmet rešil vsem znanih hipotek, spet bo dobil hipoteke na svoje posestvo, spet se bo zadolžil, da bo delal vse svoje življenje samo za obresti.

Najprej bodo posebne občinske komisije, ki bodo v to svrho ustanovljene, vse premoženje posameznika cenile, in sicer vse, kar ima količkaj kako vrednost — tako določa § 3. tega velevažnega zakona.

§ 4. našteva potem vse predmete, katere se bodo cenili.

V prvi vrsti se bodo cenile vse njive, travniki, pašniki, gozdovi, vrtovi itd., vsa poslopja, hlevi, drvarnice itd.; vse orodje, ki ga rabi kmet doma, v hlevu, na polju, rokodelec (mizar, čevljar, krojač itd.) pri svojem rokodelskem delu itd. Cenila se bo vsa živina od kure do konja! Vsi vrednostni papirji, kakor vojna posojila, papirnat denar itd. Vso srebro in zlato, kar je bilo dosedaj skrito — ali zdaj bo moralo na dan.

Ali čemu vse to naštevati? Kdor se zanima, naj sam prestudira § 4.

Zanimiv je § 5. Tam čitamo, kaj se ne bo cenilo, kaj je, kakor pravi zakon, „abgabefrei". V prvi vrsti, kar mašnik rabi pri sv. maši. Dalje žlice, vilice, noži, ki se rabijo vsak dan; zakon pravi dobesedno: „für den gewöhnlichen Gebrauch der Hausangehörigen dienenden Eßgeräte". Pač se pa bodo cenili vsa ona jedilna orodja, s katerim se poslužujejo gostje. Nemško-Avstrijska bo morala še le dolgo študirati, katero žlico rabijo njeni otroci in katera je namenjena za goste. Dalje se ne bodo cenile obleke in klobuki.

Omenil sem § 5. samo zaradi tega, da vidimo, kako natanko je ta zakon izdelan — celo na žlice pride.

Nemci so bili navdušeni za vojsko, zdaj pa morajo svoje premoženje oddajati, da poplačajo to, kar so njihovi generali v vojski pokončali.

Kje je tista „Kriegsentschädigung", ki jo bo antanta plačala, kakor so pridigali za časa vojske?!

Zdaj pa, kar je najvažnejše.

Koliko bo moral vsak premoženja oddati?

O tem piše slavni § 26:

Če znaša premoženje po izvršeni cenitvi 50.000 K, bo dotični oddal 3 %, 600 K. (Prvih 30.000 K je oddaje prostih! To se pravi, kdor ima premoženja 30.000 K, ne odda ničesar.) Pri teh številkah ne smemo nikdar pozabiti na slabi nemško-avstrijski denar! Kaj je danes po tem denarju premoženje 50.000 K? Prej je bila to velika kmetija, danes je to vredno rokodelsko orodje. Mali posestnik ima danes premoženje, ki je vredno 250.000 K. Ta mora oddati po zakonu 13 % to je 21.800 K. In to gre tako dalje. Več premoženja, več se mora oddati!

Premožen za	odda	to je
350.000 K	15 %	36.800 K
480.000 „	17 %	58.900 „
680.000 „	19 %	96.900 „
930.000 „	22 %	151.900 „
1,280.000 „	25 %	239.400 „
	itd.	itd.

(Zneski do 30.000 K so vedno prosti. — Premoženja 350.000—1,000.000 K imajo po slabem stanju nemško-avstrijskega denarja srednji in večji kmetje.)

Takim postavam se ne pravi več „davki" (štibre), kakor jih imajo v vseh državah, ampak „oddaja premoženja".

Kdo more biti še navdušen pri teh razmerah za Nemško Avstrijo?

Na dan glasovanja naj si vsak te številke zapomni!

Živijo 10. oktober 1920!

Glasovanje.

Važni sklepi plebiscitne komisije.

Plebiscitna komisija v Celovcu je sklenila sledeče važne sklepe:

1. V občinah, ki štejejo večje številno glasovalcev, bo več glasovalnih prostorov, in sicer približno za vsakih 600 glasovalcev po en glasovalni prostor. Ta sklep se je sprejel z ozirom na željo, da ne bi trajalo glasovanje dva ali celo več dni.

2. Člani občinskih odsekov in orožniki bodo glasovali v oni občini, kjer bodo na dan glasovanja vršili svojo službo.

3. Vsak glasovalec dobi pred vstopom v glasovalni prostor kuverto, v kateri bosta ena bela in ena zelena glasovnica. V posebni celici raztrga glasovalec glasovnico za ono državo, za katero noče glasovati ter vtakne obe glasovnici (celo in raztrgano) v kuverto, ki jo nato odda.

Katere poštne pošiljatve so za čas plebiscita poštnine proste?

Podrejenim poštnim uradom koroškega glasovalnega pasa A je izdalo poštno ravnateljstvo sledeča navodila:

Poštnine proste so vse navadne in priporočene pošiljke 1. od državnih, cerkvenih in občinskih uradov na občinske glasovalne odseke in vse pošiljke teh odsekov na omenjene urade; 2. od medzavezniške plebiscitne komisije, okrajnih svetov (district councils) in plebiscitnega sodišča na občinske glasovalne odseke in od teh odsekov na omenjene plebiscitne organe; 3. od zasebnih strank na občinske glasovalne odseke ali druge plebiscitne organe in od teh na zasebne stranke. Uradne pošiljke morajo biti seveda označene kot take bodisi s pečatom dotičnega urada ali s podpisom občinskega glasovalnega odseka in označbo „plebiscit". Pošiljke zasebnih strank so poštnine proste, ako so naslovljene na kak plebisciten organ (medzavezniška plebiscitna komisija, okrajni svet, občinski glasovalni odsek, plebiscitno sodišče) ter nosijo označbo „v plebiscitni zadevi, poštnine prosto".

Glasovalcem izven Koroške v vednost! Nemški listi poročajo, da je Avstrija dovolila vsem svojim uradnikom in razna podjetja vsem svojim uslužbencem, ki imajo glasovalno pravico v plebiscitnem ozemlju, primeren dopust in prosto vožnjo po železnicah, da se morejo glasovanja udeležiti. Vsi naši upravičenci glasovanja v plebiscitnem ozemlju se pozivljejo, da se javijo pri svojih nadrejenih uradih, podjetjih ali gospodarstvih, da dobijo potreben dopust. To se pa mora zgoditi takoj, da bodo že sedaj poskrbeli za to, da bodo vpisani v glasovalne imenike. V smislu 9. razglasa določen rok za reklamacije je od 23. do 29. sept. Vsi oni, ki vedo za kakega koroškega Slovenca pri tem uradu ali onem obratu in ki ima glasovalno pravico, naj ga na to opozorijo.

Politični pregled.

Naša država.

Prestolonaslednik Aleksander je odpotoval v spremstvu ministrov v Sarajevo, kjer so ga jako slovesno sprejeli. — Konstituanta bo štela skupno 419 poslancev. — Črna Gora dobi 10 poslancev. — Osrednja vlada ni sprejela demisije deželne vlade za Slovenijo.

Rusko-poljska vojska.

Iz Moskve poročajo z dne 17. t. m.: „Zapadno od Grodna se nadaljujejo krajevni, pri Kowlu in Lucku se vrše srditi boji. Pri Lwovu smo se po trdem boju nekoliko umaknili. Na Azovskem morju je naše brodovje potopilo sovražno torpedovko in poškodovalo dve drugi ladji." — Ukrajinske čete Pavlenkove armade so obkolile južno krilo boljševiške armade v vzhodni Galiciji. Prepodile so sovražnika z vsega ozemlja med Strypo in Dolenjim Seretom. Sovražnik se na vsej fronti umika proti Tarnopolu in Husyatinu. Ukrajinci so se polastili več prehodnih točk čez Seret.

Dnevne vesti.

Zveza ženskih društev v Velikovcu opozarja vsa svoja društva, članice in prijatelje, da zbira imena in dogodke tistih žensk na Koroškem, ki se v sedanjem težavnem boju za rešitev domovine še posebno odlikujejo po svoji neustrašenosti, zavednosti in trdnosti. Marsikaj se zgodi v sedanjem času, kar kaže našo slovensko ženo ali dekle v tako lepi luči, da bi bilo škoda, ako bi se pozabilo. To gradivo bomo izdale po plebiscitu v posebni knjigi, ki bode vsemu svetu pričala, kako smo slovenske Korošice rešile svojo domovino v času najhujše nevarnosti. Vsi ti dogodki naj se z imeni naših junakinj vred pošiljajo „Zvezi ženskih društev v Velikovcu".

Slovensko vseučilišče. Dne 17. junija 1920 je štelo slovensko vseučilišče 740 rednih in 27 izrednih slušateljev. Med temi je bilo 26 žensk. Največ je bilo tehnikov (258), nato pridejo pravniki (245), za tem filozofi (103), za tem bogoslovci (98) in nazadnje medicinci (63). Pomen tehničnih ved se vidi; čuti se pa tudi vojska. Vseučilišče smo si vsa leta želeli. S svojo samostojnostjo smo ga tudi dosegli. Slovenec je tudi glede virov izobrazbe postal prost.

Ali imamo še svojo upravo? Za nedeljo, dne 19. septembra, je bil napovedan v Velikovcu slovenski kmetski tabor, ki se pa ni vršil. Okrajno glavarstvo ga je bilo namreč prepovedalo. Radovedni smo, komu na ljubo se je to zgodilo; ali maloštevilnim Nemcem, ali pa na ljubo plebiscitni komisiji. Pričakujemo pojasnila! Sicer pa upamo, da se kaj podobnega ne zgodi več. Ako si da okrajno glavarstvo od dne do dne kršiti svojo oblast po plebiscitni komisiji Nemcem in nemškutarjem v prid, naše ljudstvo ne bode dolgo mirno gledalo.

Popis invalidov. Poverjeništvo za socialno skrb v Ljubljani obvešča vse občinske urade, da iz tehničnih vzrokov ni bilo mogoče še razposlati tiskovin k naredbi opr. št. III, 8987/I, z dne 6. septembra 1920, glede popisa vseh invalidov in družin padlih vojakov, ki je bila objavljena te dni v časopisih. Tiskovine se bodo pričele razpošiljati še-le v drugi polovici prihodnjega tedna.

Vrnitev slovenskih duhovnikov v cono B. Plebiscitna komisija v Celovcu želi vrnitev slovenskih duhovnikov čč. gg. Roka Tojnka in V. Razgorška na župniji v coni B. Knezoškofijstvo v Celovcu pa zahteva isto takoj ali pa odpoved od župnije. Glede duhovnikov v beljaški okolici (Lasser, dr. Lučovnik, Gabron, Meško) pa se nihče ne zmeni. Kdor pozna, kako je ljudstvo v Nemški Avstriji nahujskano proti slovenskim duhovnikom in kdor pozna varnostne razmere v istih deželah, tisti ne bo verjel, da si imenovani duhovniki žele nazaj v tej dobi. Pa če bi jim tudi garantirala desetkrat komisija ali avstrijska oblast osebno varnost!

Pri nas vera v nevarnosti? Nemci nam trobijo na ušesa, da je v Jugoslaviji vera v nevarnosti. Sam sv. Oče je rekel, da se za katoliško vero v Jugoslaviji ne boji. Tudi zakonsko vprašanje je versko vprašanje. Da je katoliška vera v Avstriji v nevarnosti, nam kažejo tudi razdružitve zakonov ali razporoke, ki se sedaj v Avstriji silno množijo. Take, ki nočejo več skupno v zakonu živeti, vlada kar odveže in hoče pretrgati to, kar je Bog zvezal po duhovniku. Novi zakoni se sklepajo v Avstriji pred župani. Letos je na nemškem Koroškem že bilo 300 razporok. Ali smo kaj takega tudi o jugoslovanski Koroški slišali? Pač pa je župan Wetzlar v Celovcu zvezal že dosti parov. Ne gremo pod judovsko-liberalno Avstrijo, kateri cerkvene in božje postave niso več svete.

Obljudenost naše države. Glasom uradnih podatkov meseca junija 1920 šteje naša država: V Srbiji na 87.358 km² štiri milijone 456.909 prebivalcev; v Vojvodini na 41.750 km² 2,675.232 prebivalcev; v Črni gori na 14.180 km² 435.000 prebivalcev; v Bosni in Hercegovini na 51.199 km² 1,898.044 prebivalcev; v Dalmaciji na 12.831 km² 645.666 prebivalcev; v Hrvatski in Slavoniji na 42.533 km² 2,621.954 prebivalcev; v Sloveniji na 21.681,60 km² 1,610.082 prebivalcev. Skupaj na 271.532,60 km² 14 milijonov 343.087 prebivalcev.

Iz Mežiške doline, katera je že tako srečna, da za stalno pripada Jugoslaviji, izvemo, da se tam že ta teden sestavljajo odbori iz domačinov za razdelitev veleposestev. Kakor slišimo, je tudi za cono A že ves material pripravljen in se z delitvijo veleposestev lahko začne prvi teden po glasovanju. Kmetje in delavci, zavedajte se tega na dan glasovanja! Ne glasujte za Avstrijo, ki se veže sedaj v svoji stiski z grofi in baroni in „milostljivo" poделjuje grofom in baronom njihova posestva nazaj.

Mariborska eskomptna banka

Glavni trg št. 141 podružnica Velikovec Glavni trg št. 141

Telefon štev. 7 (interurban). — Račun poštn. ček. urada SHS v Ljubljani št. 11.695.

Centrala Maribor.
Sprejema vloge na knjižice in tekoči račun proti najugodnejšemu obrestovanju; dovoljuje vsakovrstne kredite pod najugodnejšimi pogoji.

Podružnica izvršuje vse v bančno stroko spadajoče posle.
Daje pojasnila vsak čas brezplačno.
Blagajna je odprta od ½9. do 12. ure in od 15. do 16. ure (3. do 4. ure popoldne).

Podružnica Murska Sobota.
Izvršuje nakazila v tu- in inozemstvo. Kupuje in prodaja devize, valute in vrednostne papirje ter eskomptira trgovske menice; akkreditivi na vsa tu- in inozemska mesta.

Podružnica Ljubljanske kreditne banke v Borovljah.

Delniška glavnica: 50.000.000 K.
Rezervni zaklad: 45.000.000 K.
Dovoljuje vsakovrstne kredite po najugodnejših pogojih.

Centrala v Ljubljani.
Podružnice:
Celje, Celovec, Gorica, Maribor, Split, Sarajevo, Trst in **Ptuj.**

Sprejema vloge na knjižice in na tekoči račun.
Nakup in prodaja vrednostnih papirjev vseh vrst.
Daje pojasnila vsak čas brezplačno.

Dopisi.

Velikovški okraj.

v **Pliberk.** Prav mnogo „ruksaklerjev“ se klati tudi po Pliberku. In čujte čudo! Ti ljudje kar ne morejo prehvaliti „blaženo“ nemško Avstrijo. Toda kakor vsaka laž, imajo tudi te laži prav kratek rep in nihče takim puhlicam ne verjame več, odkar so se naši ljudje prepričali na lastne oči, da v Celovcu ni cukra, da tam ni kruha v gostilnah in ne napol zastonj naprodaj podplatov, ampak, da je v coni B revščina in da je za cono B še večja beračija. Sicer se pa bere laž tem poslanim hujskačem že na obrazu: Z izbuljenimi očmi, s sestradanimi, suhimi obrazi gledajo v bogate izložbe. In prav nič se ne čudimo, da so se naši nemčurji teh revežev usmilili in naročili tovornih avtomobilov, da malo izpraznijo naše zaloge. To je začetek rekvizicij. Kakor vemo, je trgovec Kraut prevzel v tukajšnem okolišu aprovizacijo Celovca. Kaj pravi naša oblast k temu?

v **Šmarjeta nad Pliberkom.** Žalost hodi letos okrog pri nas po Šmarjeti. Griža zahteva vedno naprej novih žrtev. Skoraj ni je hiše, kateri bi ta nalezljiva bolezen prizanesla. Prav hudo prizadeti ste bili v zadnjem času Omovčeva in Dobnikova biša. Od Omovca smo položili v grob sina, hčerko in očeta. Tako rad bi bil rajni Omovc dočakal še dneva, da bi mogel na dan glasovanja dati svoj glas Jugoslaviji — toda prišlo je drugače. Ravnotako smo položili k počitku pri sveti Marjeti dobro Dobnikovo mater; ostali so pri hiši otroci sami. Bog potolaži žalujoče ostale!

v **Vidrnja vas pri Pliberku.** Vzgledno ženo, dobro Mežnarjevo mater od Homca smo nesli v pondeljek 13. septembra k zadnjemu počitku v Nončjo vas. Vdano je nosila križ življenja. Naj počiva mirno v Bogu!

v **Dobrava pri Pliberku.** Če nemčurji mislijo, da bodo tudi pri nas kaj dosegli s svojimi lažnjivimi cajtengami, ki jih zadnji čas cele kupe podtikajo, potem se zelo motijo, ker pri nas je samo 12 glasovalcev in ti so vsi za Jugoslavijo. Zamerimo jim pa radi tega prav nič. Če nam tudi cel voz Landsmanschafti pripeljejo in svojih lažnjivih letakov, jih porabimo za slučaj, ako bi nam zmanjkalo stelje. — Poguma pa ti gospodje le nimajo, da se ne prikažejo javno in vsiljujejo svoje časopisje le otrokom, ko odraslih ni doma. Povemo vam pa, če se še tako pehate in agitirate za svoj prazni žakelj, zmagali boste pa o svetem nikoli.

v **Djekše.** Dne 8. septembra smo pokopali v Vovbrah staro Topčevo Nežo. Bila je domačinka, znana prav po celih vovbrskih gorah. Bila je dekla pravega pomena, pridna, krščanska in poštena; že čez dve leti je bila slepa. Njen lepi pogreb je pokazal, kako je bila vsem draga in priljubljena. Ne bomo jo pozabili, da bi ne molili za blagor njene duše. Velikokrat jo je prišel obiskat in tolažit posestnik Ladinik kot dober sosed, dne 19. septembra smo pa tudi njega spremljali k zadnjemu počitku; on sam je rad obiskoval druge in drugi so obiskovali njega, tako, da smemo trditi, da Djekše še niso videle takega pogreba. Dolga vrsta pogrebcev je molila sv. rožni venec, da je daleč odmevalo, dješki pevci so peli mrtvaške pesmi, drugi pa smo jokali in žalosti ihteli. Ni več moža, ni več očeta, ni več zeta, ni več dobrega soseda, umrl je velik dobrotnik ubogih in tolažnik žalostnih. Kako je znal tolažiti vojake v vojni in vsakemu rad pomagal! Bogu je priporočal svoje sinove in vse druge. Še-le pozno v jeseni lanskega leta se je vrnil zadnji iz ujetništva, pa sam se je vlegel v postelj, s katere ni več vstal. Sveta vera nas uči, da zopet vidimo se nad zvezdami! Žalostna žena in otroci vi, vaš oče še živi, on se veseli in prosi, da tudi mi kmalu k njemu bi prišli. — Smrt ne pozna razlike. 18. septembra smo pokopali staro Hirsnikovo mater, dne 19. septembra pa njenega moža. Bila sta precej stara, pridna, poštena, krščanska in Slovenca, tiha, mirna in domača. Bil je eden najsrečnejših zakonskih parov, brez vsakega posebnega bogastva. Ker je ločitev huda in težka, jih je Bog skupaj k sebi poklical, spravljena z Bogom, s sosedi in z vsemi, sta odšla. Po krščanskem življenju srečna smrt in nebeško plačilo uživajo naši dragi rajni. Ne bomo vas pozabili, bili ste nam v izgled, pustili ste nam vsi poštene sinove in hčere kot hrabre junake za vojno zoper sveto vero, katero nam hočejo uničiti. Počivajte mirno v Gospodu, draga Neža, Ladinikov oče, kakor tudi Hirsnikov oče in mati — svetila vam večna luč!

Boroveljski okraj.

b **Kotmara ves.** Med resne čase boja za naš narodni obstanek in za našo ljubo slovensko zemljico si od časa do časa vpletemo kake vesele in poskočne ure. Zato so najbolj prikladne „hohceti“ naših najboljših mladeničev in zavednih deklet. Dne 26. 9. si bosta podala tukaj roke za celo življenje naš vrli korenjak Janez Modrič, Toplicar v Brdeh, in Marija Prosekar, Razajeva Mici na Plešivcu. Kdor pozna ti dve hiši, ki sta stali ves čas med prvimi bojevniki za naše pravice, se veseli gotovo z mladim parom, kajti prepričan je lahko, da tudi Hanzi in Mici ostaneta zvesta v pravi in neskaljeni ljubezni do naše Koroške kakor njuni stariši in da ju ne bo omajal nihče na svetu. Bog živi mladi par na mnoga leta!

b **Drava.** Na kakšen način da skušajo nemčurji v svojem, še komaj prikritem obupanju pridobiti ljudi za Nemško Avstrijo, kaže sledeči slučaj: Pred par meseci je kupil tesarski mojster in, kakor že ime pove, pristni Nemec Martinčič posestvo od neke žene. Kupčija je bila, kakor so skoro vse njegove kupčije, vse prej nego reelna. Sedaj je pa „Gemeindeheimatsrat“ poslal k dotični ženi neko že bolj priletno gospodično, da ji obljubi, da dobi posestvo nazaj, ako glasuje za Nemško Avstrijo. „Gemeindeheimatsrat“ mora imeti res ogromne svote denarja na razpolago, ako hoče v svoji nedosegljivi pravicoljubnosti popraviti vsa slična dobra dejanja svojih zaupnikov in agitatorjev, ker ni nikakor verjetno, da je ljubezen teh poštenjakov do Nemške Avstrije tako velika, da bi njej v prid popravljali svoje grehe iz lastnega žepa.

b **Bilčovs.** Tukaj v Bilčovsu imamo tudi nekaj takih ljudi, ki silijo črez mejo v lačenbergarijo, ker so se tukaj že preobjedli. Eden teh je tudi gostilničar Miklavž, kateri simpatizira s Samesom. Tam imajo sestanke in on ga hrani, da more agitirati za spufano Avstrijo. Tudi on se je že lotil tega posla. Vprašamo te, od koga pa živiš, od Nemcev ali Slovencev? Pa dobro, da si prišel z barvo na dan, bomo pa vedeli, s kom imamo opraviti. Hanzi, kličemo ti: Ne prodajaj svojega prepričanja za par judeževih srebrnjakov, spreobrni se, dokler je še čas, zakaj kazalec se pomika že na dvanajst, drugače bo prepozno za tebe! Samesa pa vprašam, ali je že pozabil, kaj mu je član antantne komisije rekel, drugače mu bomo pa mi zagodli eno, da mu bo dolgo po ušesih brenčalo. Bilčovčani.

b **Otok ob Vrbskem jezeru.** Naši nemčurčki so začeli rabiti vse sile, da bi ujeli še kakšen glas. Prizadevajo si na vse načine, da bi zmagali. Seveda je vse zastonj. Domislili so si, da bi mogoče s soljo kakšno dušo kupili; zato so jo dobili iz Avstrije, in jo sedaj ponujajo za glasove. Mi pa vemo, da na sol gredo samo le kozli in backi. Ako se pa še vseeno najde kakšen zgubljen človek, ki sam sebe in svoj rod proda za takšno reč, naj ve, da bo vsak pošten človek pljunil za njim. Vse to prizadevanje nemčurjev nam znači, da je njih sila v zadnjih izdihljajih.

Radoslav.

Gospodarstvo.

Trgovska pogodba. Jugoslavija in Avstrija sta sklenili trgovinsko pogodbo na isti osnovi, kakor ste sklenili trgovinsko pogodbo Italija in Avstrija. Po tem sporazumu pošlje jugoslovanska vlada na Dunaj 15.000 ton žita in 40.000 ton turščice. V kratkem odpošljemo še 50.000 ton žita in 110.000 ton koruze ter 10.000 ton ječmena in drugih živil. Zato pa bo Avstrija dovolila izvoz kovin, prevoznih sredstev, tkanin, papirja, kemikalij, barv in lokomotiv.

Lastnik in izdajatelj: **Gregor Einspieler**, prošt v Tinjah.
Odgovorni urednik: **Otmar Mihálek.**
Tisk tiskarne Družbe sv. Mohorja v Prevaljah.

Tržne cene v Velikovcu

v sredo, dne 22. septembra 1920.

		K	v
Goveda, za pleme, živa teža	kg	—	—
„ (klavna), „ „	„	11—12	—
Prasci za rejo „ „	„	28—32	—
Pšenica	„	9—10	—
Rž	„	9	—
Ajda	„	—	—
Oves	„	4	—
Maslo	„	70	—
Krompir	„	1	50
Jabolka	„	1	50
Hruške	„	2	—
Češplje	„	3	—
Breskve	„	8—10	—
Fižol (sveži)	„	4	—
Buče	„	—	—
Leča	„	—	—
Zelje (glava)	komad	1	—
Kokoši	„	25	—
Piščanci	„	15	—
Jajca	„	1	80

Promet ni bil posebno živahen.

Slovenci! **Plebiscit je pred durmi! Vsi na delo za narod! - -**

PIVO najboljše črno **bavarsko** **črno „PORTER“** **in belo marčno**
v sodih in steklenicah ter **belo** in **črno**
VINO razpošilja vsako množino najcenejše
A. Oset, Slovenjgradec.

Ovčjo volno
kupuje in plačuje po najvišji ceni
J. Oswald, Velikovec,
kavarna Sparl.
— Zamenja pa tudi **sukno** za volno. —

Vsem čč. duhovnikom naznanjam, da sem dobil malo pošiljatev **celuloid ovratnikov.** — Jožef Vajncerl, trg., Pliberk.

Išče se **ključavničarski mojster,** ki bi sprejel 16 letnega, močnega fanta kot **vajenca.** Dopisi pod „ključavničar“ na upravništvo lista „Mir“.

Sukanec, bel in črn, glavnike za česanje, gladilni (šmirgel) papir, vlasnice, krtače za ribanje, Zlatorog-milo ia., testenine, vžigalice in sveče
nudi po najnižjih cenah
veletrgovina
Osvald Dobeic, Ljubljana
Sv. Jakoba trg 9.

Vzgojišče za deklice
(internat)
v „Narodni šoli“ v Št. Rupertu pri Velikovcu
se priporoča p. n. slovenskim starišem. Sprejmejo se deklice, ki hočejo obiskovati gimnazijo, učiteljišče ali meščansko šolo v Velikovcu, ljudskošolske učenke, ki hočejo obiskovati javno petrazredno dekliško šolo v „Narodni šoli“ in večje, šoli odrasle deklice, ki želijo obiskovati gospodinjsko šolo v „Narodni šoli“. Začetek novega šolskega leta se bo pravočasno naznanil, na gospodinjski šoli se pa začne zimski tečaj dne 1. novembra 1920. Nadaljna pojasnila dajejo šolske sestre v „Narodni šoli“ v Št. Rupertu pri Velikovcu.